

faar altid Uriasposten (Uro). Man vil maaske indvende, at jeg er for ung til at tale her; men naar den unge Mand, der skal til at se sig om efter en Livsledsagerinde, ikke har Lov til at tale med i en Sag som denne, saa beklager jeg den unge Mand. Til alle Tider, hvor Kvinden har haft Indflydelse, har Resultatet været slet. Jeg kan henvise til Frankrig for 200 Aar siden under Ludvig XIV. og Ludvig XV. og til Frankrig i vore Dage til Keiserinde Eugenie, der bragte Frankrig til Afgrunden. Der er talt saa meget om Gud i Aften, men jeg maa erindre Kvinderne om, at der staar i Skriften: »Kvinden skal være Manden underdanig«, og de sætter sig altsaa op mod Gud ved at forlange sig ligestillede med Mændene, og alene dette maa være nok til at nedslaa enhver Agitation for Kvindesagen (Afbrydelser, Hyssen og Bifald, Dirigenten ringer). Plougs Tale i Landstinget var et Udtryk for Flertallet af det danske Folk (Nej. Jo. Nej). Kvinden faar aldrig hverken politisk eller kommunal Valgret. (Hyssen. Bifald. Afslutning!)

Dirigenten foreslog, da Tiden var saa fremrykket, kun at tilstaa de følgende Talere hver fem Minutter.

Kaptajn Fischer: Kun en kort Bemærkning har jeg at gøre i Anledning af de sidst faldne Udtalelser. Man kan stundom se ganske unge Mennesker træde op i Forsamlingen, tvivlende paa alt undtagen paa deres egen Ufejlbarhed, belære Samtiden om, hvad den skal og ikke skal, og alt hvad de saa faa Lejlighed til at godtgøre, er deres fuldstændige Begrebsforvirring baade paa det historiske, det religiøse og det sociale Omraade. Specielt vil jeg vende mig til den sidste Taler med en Tak for, hvad han har udtalt. Er der noget, der skal bringe den Sag frem, vi kæmpe for, da er det saadanne Udtalelser og saadanne Argumenter fra vore Modstanderes Side som dem. De hørte fra ham. (Bifald).

Fru Hansen: Kvinden har ofte større Pligter end Manden. I mange Tilfælde maa hun forsørge baade Mand og Børn. Naar de Styrende tillader, at der tilvirkes saa megen Spiritus, er de medansvarlige for Misbrugen, og naar Manden sidder paa Værts-hus, er det Konen, der maa opretholde Hjemmet. Det er Kvinderne, fuldt saa vel som Mændene, der gaar ud over, naar Lovene ikke ere, som de bør være. Lad derfor Kvinderne være med til at bestemme, hvordan de skal være.

Fru Luplau: Jeg er enig med Kapt. Fischer i, at vi vi maa takke Hr. Henrichsen, fordi han fremførte saa vrangne Paastande, det kan kun gavne vor Sag. Han har sagt, at vi sætte os op mod Vorherre; jeg protesterer bestemt herimod, jeg er en Kristen, og jeg bekender det aabent og frit. Vi kan være glade ved, at Hr. Henrichsen ikke er Lovgiver (En Stemme fra Galleriet: Han var en god Taler!). Jeg takker Hr. Pastor Hostrup, fordi han, trods sin høje Alder, har taget sig saa varmt af vor Sag.

Frøken Vilh. Møller: Kvinden skal komplettere Manden, der staar i Skriften, at hun skal være hans til Medhjælp, men hvorvidt denne Medhjælp strækker, derom staar der intet. Jeg tror, man kan sige, hvis Manden er Hovedet, saa er Kvinden Hjertet. Naar Hovedet er i Rigsdagen, er det ikke heldigt, at Hjertet ikke ogsaa er der; de kan ikke undvære hinanden.

Baadfører Anton Jensen: Jeg holder ikke meget af at tale, men der er jo ikke andre, der vil tage Sagen op fra denne Side; maaske er det, fordi de finder det under deres Værdighed at debattere Sagen med Kvinder; maaske finde de det fornuftigt at tie Sagen ihjel. De kan jo se, jeg har adskillige Meningsfæller her i Forsamlingen (Aa!). Pastor Hostrup brugte før et lille Fif, han sagde: »Vi kan jo lade være at vælge hende, selv om vi give hende Valgret«. Men saa vælger hun sig selv, der er jo flere Kvinder end Mænd. (Hyssen. Bravo. Afslutning!).

Gørtler Jørgensen: Denne Forening er overflødig. Fagforeningerne har jo samme Formaal. Vi bør ikke give vore Penge til Fruer og Frøkner, men til egne Arbejderorganisationer. Jeg opfordrer Arbejdere og Arbejdersker her i Forsamlingen til at melde sig ind i socialdemokratisk Forening.

Der forlanges Afstemning om Afslutning. Dirigenten stillede det Ændringsforslag at høre to indtegnede Talere endnu før Afslutningen. Det vedtoges.

Fru Erna Juel-Hansen. Jeg vil gøre Hr. Gørtler Jørgensen opmærksom paa, at vi Fruer og Frøkner arbejde lige saa godt som han, og jeg opfordrer de tilstedeværende Fruer og Frøkner til at indmelde sig i Foreningen.

Frøken Lagesen: Jeg er selv Arbejderske, jeg er Cigararbejderske (Bifald); jeg mener, at Kvindebevægelsen ikke alene skal tage de store men ogsaa de smaa med, og derfor vil jeg opfordre Arbejderskerne til at melde sig ind i Foreningen.

Cigararbejder L. C. Nielsen: Jeg er selv Socialdemokrat, men kan ikke være enig med Gørtler Jørgensen. Det er uberettiget af ham at sige, at Foreningen her vil tage Penge fra Arbejderne, en saadan Paastand maa afvises. De Kvinder, der ikke

har Tid og Lejlighed til at sidde i Rigsdagen, kunne ligesom vi Mænd nu lade være at stille sig til Valg. Jeg opfordrer de tilstedeværende Arbejdere til at melde sig ind i Foreningen (Bifald). Afslutning forlangtes. Dirigenten bad Forsamlingen endnu at høre Gørtler Jørgensen, for at ikke nogen Modstander af Sagen skulde afskæres Ordet.

Gørtler Jørgensen: Det forekommer mig blot, at der ikke behøves en speciel Forening, som den her foreslaaede. Der er Plads indenfor Socialdemokratiets Rammer (Ah!).

Fru Luplau: Vi kan dog ikke hæve dette Møde uden først at bringe Forsamlingen en Tak, samt opfordre de tilstedeværende til ikke at gaa herfra, førend de har meldt dem ind i Foreningen.

Kl. 11 hævedes Mødet.

Løse Hunde.

Fru Redaktør!

Tillad mig et Par Bemærkninger i deres ærede Blad.

Det er lidt vanskeligt for os Kvinder at forstaa de umaadelig lange og omstændelige Forhandlinger om ganske smaa Spørgsmaal i Rigsdagen. Som nu f. Ex. Hundeloven. Om det ligger i, at vi ikke er saa grundige, det tør jeg naturligvis ikke sige; jeg synes, at man ganske ligefrem kunde løse Spørgsmaalet ved, ligesom der for Hundenes vedkommende forlanges Tegn nu, saa skærpe Fordringen til, at alle Hunde holdes i Baand paa Gaden.

Derved foruretter man hverken den rige eller den fattige, Hundeelskeren eller Hundehaderen; thi der er dog ingen Rimelighed i, at fordi en rig Mand har Raad til at give 60 Kr. i Skat for sin Hund at derfor Masser af Mennesker udsættes for Fare paa Liv og Lemmer. At det ingen Overdrivelse er, ved alle. I saa befærdede Gader som Københavns sker det atter og atter, at man bliver reven overende.

Selv er det sket mig adskillige Gange, at der er kommet to-tre store Rovdyr i Leg styrtende over hverandre og derved revet mig omkuld, saa man maa ligefrem være paa sin Post, naar man skal igennem Vimmelskaffet, Amagertorv og lignende Gader.

Ikke at tale om de smaa Børn, som bliver overfaldne. Saa er der er en anden Ting, der er Synd imod Børnene, og det er Parringsprocessen midt paa Gader og Stræder. Enhver, der kender Børns Interesse for alt, de ikke før har set, kender ogsaa deres omstændelige Maade at spørge paa og deres Ivrigheid i at betragte den Begivenhed, og kan der end ses en og to Gange uskyldigt herpaa, saa kan det dog være, at det tredje Gang besmitte Fantasi. Tillige finder jeg det forargeligt, at vore smukke grønne Pladser, som ikke engang tør betrædes af en lille let Barnefod, skal have Lov at være Tumbleplads for disse Rovdyr.

Og kan det fordres, at Hundene holdes i Baand i Kongens Have og i Ørstedsparken for ikke at beskadige Blomster og Planter, var det dog mere rimeligt, at de blev holdt i Baand, naar det gælder om at værne Børn og svage gamle Mennesker for Ulykkestilfælde.

Elsker man virkelig sin Hund, saa paatager man sig gerne den Ting tillige med de andre Besværigheder.

Om end dette Forslag allerede er givet og maaske mere fyldigt end mit, beder jeg dog om en Plads herfor, da det ikke stærkt nok kan betones, at løse Hunde ikke kan taales i en saa tæt befolket By som København.

Deres ærbødige Marie M.